

ΙΧ. Τουρκία - Ιρακινὸ Κουρδιστὰν ἢ «Ἔτσι εἶναι ἂν ἔτσι νομίζετε»

[Ἀρχικὴ δημοσίευσις εἰς τὴν ἑφημερίδα «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία» (17 Ἰουνίου 2007)]

Ἐπιτίθενται ἢ ὄχι οἱ τουρκικὲς ΕΔ ἐναντίον στόχων τοῦ ΡΚΚ στὸ ἔδαφος τοῦ ἱρακινοῦ Κουρδιστάν; Ἐπιτίθενται (...ἐὰν τὸ θέλετε, σεβαστοὶ ἀναγνώσται) καὶ δὲν ἐπιτίθενται (...ἐὰν δὲν τὸ θέλετε)!

Σημασία, δηλαδή, δὲν ἔχει τὸ γεγονὸς τῆς ἐπιθέσεως ἢ μὴ. Ἄλλωστε ἀρκετές, ἐλεγχομένης ἐντάσεως, παρόμοιες τουρκικὲς ἐπεμβάσεις λαμβάνουν χώρα κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία στὴν περιοχὴ τοῦ βόρειου Ἰράκ.

Σημασία ὅμως ἔχει ἡ ἐπίσημος διαπίστωσις τῆς διεξαγωγῆς των ἀπὸ ὅλα τὰ ἐμπλεκόμενα μέρη: ΗΠΑ-Μπαρζανὴ ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰ καὶ Τουρκίας ἀπὸ τὴν ἄλλην. Ἐὰν αὐτὸ συμβεῖ, τότε ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τῶν «θερμῶν» (ἔστω...) ἰσοροπιῶν στὴν εὐρύτεραν Μέσην Ἀνατολὴ θὰ λάβει τέλος καὶ ἓνας Ἀρμαγεδδῶν κρατογενέσεων θὰ ἐκτραγεῖ στὴν σύμπλοκον τετράδα τῶν κρατῶν: Τουρκία-Ἰράν-Συρία-Ἰράκ, συνεπικουρούμενος καὶ ἀπὸ πάσης ἐθνοτικῆς, «ὑπηρεσιακῆς» καὶ κρατικῆς προελεύσεως «συγκεκαλυμμένες δράσεις».

Εἶναι βέβαιον μάλιστα ὅτι στὴν περίπτωσι αὐτὴν ἡ Τουρκία θὰ ὑπογράψει μὲ τὴν Ἱστορία τὸ συμβόλαιον τῆς διασπάσεώς της.

Τὸ μετα-κεμαλιστικὸ κατεστημένον τῆς Ἀγκύρας ἀπειλεῖ καὶ διαπραγματεύεται πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ τῆς χώρας, ἀντιστοίχως καὶ ταῦτοχρόνως. Καὶ ὅταν ὀμιλοῦμε περὶ «ἐξωτερικοῦ» ἐννοοῦμε ἔναντι τῶν ΗΠΑ καὶ τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅταν ὀμιλοῦμε περὶ «ἐσωτερικοῦ» ἐννοοῦμε σαφῶς τὸ ΑΚΡ. Ἡ — φαιδρῶς — συντηρουμένη συσχότασις περὶ ἐπιθέσεων ἢ μὴ τῶν τουρκικῶν ΕΔ, στὴν ὁποία ἀτυχῶς συμπλέει καὶ ὁ κ. Ἐρντογάν, ἀναγκάζει τὸ ΑΚΡ:

1. Σὲ σύμπλευση μὲ τοὺς στρατηγούς, μὲ θυσία μεγάλου μέρους τῆς κουρδικῆς του ἐκλογικῆς πελατείας ἢ ὁποία θὰ ἐνίσχυε τὸ τελικόν του ἐκλογικὸ ποσοστόν. Καὶ βεβαίως οἱ ἰσλαμιστικὲς ὀργανώσεις ποὺ δροῦν στὸ Ἰράκ (παραδείγματος χάριν στρατὸς τοῦ Μάχντη, κτλ.) θὰ ἐξεύρουν λαμπρὸν πεδίων δόξης στὰ τουρκικὰ ἑδάφη, γιὰ νὰ δεῖξουν πῶς «τιμωρεῖ ἢ σπάθη τοῦ Προφήτου τοὺς βεβήλους πρὶγκηπας τῆς Ἀγκύρας»!

2. Σε μὴ ἀποδοχὴ ἀνεξαρτήτων κούρδων ὑποψηφίων στὰ κατὰ τόπους ψηφοδέλτια του.

3. Στὴν ἀπώλεια τοῦ «ἠπίου» καὶ κοινωνιστικοῦ προσώπου του, πράγμα ποὺ ἀπομακρύνει ἓνα σημαντικό ποσοστὸν ἀλεβήδων ψηφοφόρων ἀπὸ τὶς τάξεις του, οἱ ὁποῖοι πιθανῶς νὰ κατεγράφοντο σὲ αὐτό.

4. Στὴν πολιτικὴ προσομοίωσή του μὲ τὰ κοσμικο-λαϊκὰ καὶ φασιστικὰ κόμματα τῶν Μπαχσελὴ καὶ Τουρκές, ἀντιστοίχως, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τοὺς βασικούς του ἀντιπάλους.

5. Στὴν ἀποδοχὴ μιᾶς «καταστάσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης» ἐπιπέδου «ἐθνικῆς ἀσφαλείας» ποὺ δύναται νὰ δικαιολογήσει στοὺς στρατηγούς τὴν λήψη καὶ τῶν ἀντιστοίχων «ἐκτάκτων μέτρων» τὰ ὁποῖα μοιραίως θὰ στραφοῦν καὶ ἐναντίον του.

Τὸ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ΗΠΑ δύναται ἐνδεχομένως νὰ τηρήσουν κάποιες ἀποστάσεις ἀπὸ ἀνάλογες «ἐσωτερικῆς καταναλώσεως» ἐλεγχόμενες κρίσεις. Ἔστω καὶ ἂν αἰσθάνονται κάποια ἀνησυχία (Ἰσραὴλ) ἢ δυσαρέσκεια (ΗΠΑ).

Ἀνησυχία, διότι τὸ Τὲλ Ἄβιβ δὲν μπορεῖ νὰ διακινδυνεύσει τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς καθετοποιημένης θεσμικῶς ἰσλαμιστικῆς ἐξουσίας στὴν Τουρκία, ἢ ὁποῖα μοιραίως θὰ τὴν ὀδηγήσει σὲ συμμαχίες μὲ τὸ Ἰράν καὶ τὴν Συρία μὲ ἀπρόβλεπτες γιὰ τὸ Τὲλ Ἄβιβ συνέπειες*.

Δυσαρέσκεια, διότι ἡ Οὐάσιγκτων ἐπιφυλάσσει «ἰσλαμο-βαλκανικὸ ρόλο» γιὰ μιὰ Τουρκία ποὺ διοικεῖται ἀπὸ μίαν «ἰσλαμοδημοκρατικὸν» τύπου κυβερνησὴ καὶ βεβαίως προορίζεται νὰ λειτουργήσῃ:

1. Ὡς ἰσλαμιστικοῦ τύπου ἀνάχωμα στὶς ρωσικὲς μεσογειακὲς καὶ εὐρωπαϊκὲς βλέψεις μέσῳ τῆς ἐνεργειακῆς στρατηγικῆς τῆς Μόσχας. Σημειῶνω ὅτι οἱ ἀνάλογες ἀγγλοσαξωνικὲς ἀπόπειρες κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ 1930 στὴν Αἴγυπτο, τὸ Ἰράν καὶ τὸ Ἀφγανιστὰν ἐδημιούργησαν «ἰσλαμιστικὸς Φρανκενστάιν» τοὺς ὁποίους τώρα ἡ —λεγομένη— διεθνῆς κοινότης καταδιώκει εἰς τὰ ἀφγανικὰ ὄρη ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐδάφη μὲ τεράστιο πολιτικό, οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ κόστος. Δυστυχῶς, οἱ «μαθητευόμενοι μάγοι»-δημιουργοὶ τοὺς ἐτοιμάζονται νὰ ἐπαναλάβουν τὰ λάθη τοὺς στὴν βαλκανικὴ καὶ στὴν Τουρκία.

2. Ὡς «πρότυπον» ἰσλαμοδημοκρατίας στὴν εὐρύτεραν Μέση Ἀνατολή. Καὶ ἐδῶ σημειῶνω ὅτι περὶ «ἰσλαμοδημοκρατίας» ὁμιλεῖ μόνον ὅποιος δὲν ἔχει μελετήσῃ οὔτε ἓνα «εἰκονογραφημένον ὁδηγὸν ἀρχαρίων γιὰ τὸ πολιτικὸ ἰσλάμ, Τεῦχος Α΄».

3. Ὡς δυνητικὸ μέλος τῆς ΕΕ μὲ σημαντικό θεσμικὸ καὶ πολιτικὸ βᾶρος στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἐνώσεως ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμιακοῦ τῆς μεγέθους καὶ τῆς δημογραφικῆς τῆς δυναμικῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγορῶν τῆς.

4. Διότι δὲν διεκινδύνευσε ἡ Οὐάσιγκτων τὸ διεθνὲς ἡγεμονικὸ τῆς κῦρος στὸ Ἰράκ, γιὰ νὰ ἀπωλέσει —τελικῶς— τὰ κοιτάσματα τῆς Μοσούλης καὶ τοῦ Κιρκουκ ἀλλὰ καὶ τὸν σημαντικώτατο προβολέα ἀμερικανικῆς ἰσχύος στὴν περιοχὴ ποὺ κρυσταλλοῦται, πρὸς στιγμὴν τοῦλάχιστον, στὸ ἰρακινὸ Κουρδιστὰν, καὶ

* Μετὰ ἀπὸ δέκα ἔτη, ἡ πρόβλεψις αὐτὴ ἐπιληθεύθει, ἐπακριβῶς!

5. διότι ἐντὸς τῶν σχεδιασμῶν τῆς δὲν ὑπῆρχε, προφανῶς, ἡ δημιουργία ἐνδὸς συμπαγοῦς ἀντιαμερικανικοῦ ἱρανο-τουρκικο-συριακοῦ τριγώνου*. Καὶ ὡς πρὸς τὰ δύο τελευταῖα σημεῖα, συμφωνοῦν καὶ τὰ δυὸ κόμματα στὸ Ἀμερικανικὸ Κογκρέσσο καὶ τὴν Γερουσία.

Ἡ Τουρκία φαίνεται νὰ διαπραγματεύεται ἐπίσης μὲ τὴν κυβερνώσα μερίδα τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τὸ μέγεθος τοῦ βαθμοῦ παρεμβάσεώς της εἰς τὴν κυπριακὴ ὑφαλοκρηπίδα καὶ τὴν ὑπόσταση τῆς δῆθεν «Τουρκικῆς Δημοκρατίας τῆς βορείου Κύπρου» μέσῳ τῆς ἀναβιώσεως μιᾶς «ἀνανιζούσης» διευθετήσεως τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος, ὅπως καὶ τὶς σχετικὲς ἐλληνικὲς ὑποχωρήσεις στὸ αἰγαιακὸ ἀρχιπέλαγος**.

Καὶ αὐτὰ ὡς ἀνταλλάγματα τοῦ «ἐλέγχου» τῆς Ἀγκύρας, ἐπὶ τῆς τουρκο-κουρδικῆς κρίσεως.

Ἡ Ἑλλάς, στὴν κρίσιμον αὐτὴν φάση πρέπει νὰ ἀναμένει ἐντάσεις «ἀνατολικῶς τοῦ ὕψους τῆς Μυκόνου». Καὶ ἀναφέρομαι εἰς τὴν Μύκονο, λόγῳ ὑψηλῆς ἀναγνωρισιμότητος εἰς τὸν χάρτη τοῦ ἀρχιπελάγους —ὑπὸ τῶν, διαχρονικῶς, ἀρμοδίων συμπατριωτῶν μας— τοῦ αἰγαιακοῦ αὐτοῦ κοσμικοῦ θερέτρου, φοβούμενος ὅτι δὲν θὰ ἔχω τὰ ἴδια ἐπικοινωνιακὰ ἀποτελέσματα ἐὰν ὀμιλήσω περὶ «25ου μεσημβρινοῦ»... Καὶ αὐτὲς οἱ ἐντάσεις μποροῦν νὰ δημιουργήσουν ἀναταραχὰς καὶ σὲ ἄλλα «στρατηγικὰ σημεῖα» τοῦ κλεινοῦ ἄστεως.

Ἄς γρηγοροῦμε λοιπὸν... διότι εἶναι καὶ αὐτοὶ «... οἱ διερχόμενοι διὰ μέσου Ἑλλάδος ἰσλαμιστὲς ἐξτρεμιστὲς οἱ ὁποῖοι ἔχουν μείνει καὶ κάποιο διάστημα στὴν Ἑλλάδα...» ὅπως ἐσημείωσε ὁ ἀπερχόμενος ἀμερικανὸς πρέσβυς C. Ries τὴν παρελθοῦσα Κυριακὴ σὲ σχετικὴ συνέντευξή του εἰς ἔγκυρον ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα¹.

1. «Καθημερινὴ τῆς Κυριακῆς» (10.VI.2007), σελ. 16.

* Ἡ πλαγιογράφησις ἰδιᾶς μας.

** Καὶ ἐδῶ, ἡ πρόβλεψίς μου ἐπηληθεύθη.